

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 9 din 11.01.2023

Dosar nr.: 354/2022

Petiția nr.: 3812/27.05.2022

Petentă:

Reclamați: Inspectoratul de Poliție Județean Timiș

Obiect: presupus refuz de a depune o petiție

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:**

2. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate**

Inspectoratul de Poliție Județean Timiș

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 3812/23.06.2022 și 4391/23.06.2022, a citat părțile.

4. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

5. Petenta, persoană încadrată în grad handicap grav, cu asistent personal, s-a adresat Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru a reclama faptul că, în urma unui incident petrecut în data 01.04.2022, într-unul din magazinele Kaufland, fiindu-i furate bunuri estimate la valoarea de 7 lei, a mers la secția 4 de Poliție, pentru a depune o sesizare.

6. La sediul secției de poliție, acesteia i s-a comunicat că, pentru această valoare, făptașul nu poate fi pedepsit însă, petenta a insistat să depună, totuși, o plângere. În timp ce redacta sesizarea pe un teanc de documente medicale, care atestau ieșirea petentei din spitalul de psihiatrie, unul dintre polițiști le-a observat, cerându-i acesteia informații suplimentare despre acest aspect, precum și documentele acesteia care atestau încadrarea în gradul de handicap. În urma consultării acestora, polițistul i-a comunicat petentei că poate depune petiția la sediul secției de poliție doar în prezența însoțitorului, așa cum era prevăzut în document. Petenta precizează că i-a oferit polițistului alternativa de a vorbi cu mama sa sau cu medicul psihiatru. În urma convorbirii polițistului cu medicul psihiatru, acesta i-a comunicat petentei să revină la

sediul secției de poliție cu însoțitorul său, pentru a depune petiția.

Susținerile reclamatului: -

IV. Motivele de fapt și de drept

7. **Pe fond**, în strânsă legătură cu obiectul petiției și incidența acestuia la prevederile O.G. nr. 137/2000 republicată, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin. 1 din O.G. 137/2000.

8. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit pe baza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

9. Prin urmare, Colegiul Director reține că, pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.

10. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță trebuie să fie corelat cu apartenența lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, respectiv art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis.

11. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai în baza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.)

invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

12. În speța de față, Colegiul director constată că petenta se consideră discriminată la secția de poliție, fiindu-i restricționat dreptul la petiționare. Colegiul director constată că petenta nu a depus un probatoriu din care să rezulte existența unei fapte de discriminare,

raportat la O.G. 137/2000 republicată.

13. Astfel, față de aceste aspecte și față de considerentele expuse mai sus, Colegiul director constată că nu sunt probe concludente care să susțină existența unei fapte de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu sunt probe concludente care să dovedească existența unei fapte de discriminare.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

V. Modalitatea de plată a amenzii: -

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita:

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BABUȘ Radu - Membru

BĂNICĂ Claudia Cerasela – Membru

DIACONU Adrian Nicolae - Membru

GRAMA Horia – Membru

JURA Cristian – Membru

MOȚA Maria - Membru

OLTEANU Cătălina - Membru

POPA Claudia Sorina – Membru

RAIU Cătălin Valentin– Membru

SULIMAN Secyl - Membru

**Redactată și motivată: HG/AB
Data redactării: 31.01.2023**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.